

Ráno pili čaj,
keď prišiel prievozník
a povedal im:
„Včera večer
bol najšťastnejší večer
v mojom živote!
Možno ste mi vy dvaja
priniesli šťastie.
Povedal, že sa v tom čase
vracal domov,
keď uvidel mnícha
a Dinu na druhej strane rieky.
Preto privesloval s člnom,
aby ich previezol,
pretože obaja vyzerali
veľmi chudobne.
Previezol ich z láskavosti,
nie kvôli peniazom.
Potom, keď sa chystal
priviazať svoj čln,
uvidel na breh vyskočiť rybu.
Snažila sa požuť
nejakú trávu,
ktorá rástla pri rieke.
Ryba sa stále snažila
zjesť tú trávu.
Prievozníkovi bolo ryby ľúto
a tak zobral trochu trávy
a vložil jej ju do úst,
aby ju mohla
ľahko prehltnúť.
Keď ryba trávu prehltla,
vypľula obrovský diamant
100% čistoty
a najvyššej kvality.
Bol veľmi, veľmi veľký
a veľmi, veľmi krásny.
Bol neoceniteľný,
pretože nikto ešte nevidel
taký obrovský diamant.
Takže,
potom Dina zajačal
na mnícha:
„Ty! Ty si diabol!
Ty si diabol!
Nie si človek!
Vedel si všetko!
Vedel si
o tých troch pokladoch!

Také vzácne veci,
ale nepovedal si mi
o nich jasne!
Nevysvetlil si mi to!
Ty...!“
Bol zúrivý.
„Takto by sa mal správať
takzvaný spoločník?
Ty si taký
podlý spoločník!“
Stále hrešil mnícha:
„Možno som pôvodne nemal
také veľké šťastie,
ale bez teba
by som aspoň nevedel
o týchto veciach
a netrpel by som tak veľmi.
Všetko je to kvôli tebe!
Teraz už viac nemám
chuť žiť!“
Bol taký rozčúlený.
„Keby som to nevedel,
bol by som na tom lepšie.
Teraz o tom viem,
ale nemôžem to mať!
Ty nie si človek! Ty...!“
Keď prestal rečniť,
zrazu pocítil, ako nejaká sila
pozdvihuje jeho dušu hore
a potom si uvedomil,
že to čo práve povedal
o mníchovi,
vôbec nebola pravda.
To čo povedal,
bolo úplne nesprávne.
Náhle bol osvietený!
Vysvitlo,
že mních bol niekto
podobný Budhovi.
Potom sa mních dotkol
Dinovho ramena
a usmial sa na neho,
rovnako ako sa smejem ja.
Usmial sa na Dinu,
dotkol sa ho a povedal:
„Hej! Teraz vieš,
že sa môžeme poučiť
zo svojich skúseností.
Naše chyby nás tiež

môžu učiť.
O nič nejde.
Ja som nástroj takzvaného
skrytého Majstra.“
Povedal, že je nástrojom
tajného
osvieteného Majstra.
On, mních,
tak predstavil sám seba.
Dina sklonil svoju hlavu.
Keď si uvedomil to všetko,
sklonil svoju hlavu.
Keď sa znovu pozrel hore,
mních bol už preč spolu
s ostatnými cestovateľmi,
rozprávajúc sa
o náhodných témach
a bežných záležitostiach,
akoby sa nič nestalo.
Rozprávali sa
o dnešnom počasí, atď.,
o takých bežných veciach.
Toto je skutočne
neuveriteľný príbeh.
Rozumiete tomu?
Nedokázal rozpoznať
žijúceho Budhu,
ktorý bol priamo pred ním
a dokonca ho vyhrešil.
Ale aj keď
bol Fadi vyhrešený,
nenahneval sa,
aj tak toho človeka osvietil.
Vedel, že všetko na svete
je naopak,
hore nohami,
preto všetko čo Dina povedal,
bol omyl.
Skutočne sa mýlil,
keď hrešil mnícha.
Dobre, tento príbeh nám znie
veľmi povedome, však?
Ten príbeh je známy.
Tak isto aj ten mních
a tiež Dina, však?
Kto to je?
Dina sme my.
Dina sme my?
Samozrejme, my sme on.

A kto je mních?
Majsterka.
Správne!
Takže je také ľahké nájsť
osvieteného Majstra,
ale to či ho spoznáme,
záleží na nás.
Niekedy je priamo pred nami
ale my ho nespoznáme.
Potom sa šplháme do hôr
a brodíme rieky,
aby sme ho našli, však?
Mohli by sme ho nájsť.
Či už je to ľahké alebo nie,
mohli by sme ho nájsť.
Keď ho ale nájdeme,
nenasledujeme jeho učenie
a jeho pokyny
a prídeme o mnoho
príležitostí, rozumiete?
Ale aj tak
nás Majster naďalej vedie,
akoby sa nič nestalo.
Napriek tomu,
prídeme o mnoho príležitostí
a premrháme mnoho času.
Rozumiete?
Majstrovi to nebude vadieť
ani nás nebude obviňovať,
je len škoda,
že premrháme mnoho času
a prídeme o mnohé
vzácne príležitosti.
Toto je význam
toho príbehu, však?
Rozumiete tomu všetci?
Áno.
Nemusím vysvetľovať
príliš veľa, však?
Nie, netreba.
Netreba! Ona je taká bystrá!
Potrebuje niekto vysvetlenie?
Nie.
Dobre, pôvodne som vás
neplánovala navštíviť,
keď som ale videla,
akí ste úprimní,
prišla som sem ešte raz.
Ďakujeme, Majsterka.

V poriadku!
Iba tri dni! Však?
Áno.
Dobre, pretože
niektorí ľudia museli čakať
tri alebo štyri krát,
kým ma mohli vidieť.
Ťbohé deti!
Dnes sme získali bonus.
Bonus? Dobre. Pokračujte
vo svojej meditácii
a hľadajte svoje poklady –
„med“;
ak nenájdete „med“,
možno nájdete aspoň...?
„Zlato,“
a potom „diamant“.
Čo symbolizuje „med“?
Med je ako prvá
a druhá úroveň, však?
Alebo tretia úroveň.
A čo zlato?
Štvrtá úroveň.
Správne! Štvrtá.
A čo diamant?
Piata úroveň.
Piata úroveň,
nezničiteľný diamant.
To znamená úroveň (riša),
ktorá nikdy nebude zničená.
Ale Dina ich všetky minul!
Keby počúval
poučenie učiteľa,
určite by dosiahol
takú vysokú úroveň
ale nakoniec naďalej
počúval svoje ego
a trval na hľadaní
osvieteného Majstra.
Prečo Majster povedal,
že sa to skrýva v strome?
To znamená,
že osvietený Majster je
v našom vnútri! Rozumiete?
Včely sa ukryli v strome,
urobili si úľ a zhromaždili
med vo vnútri stromu.
Je to ako s nami.
Osvietený Majster

je v našom vnútri,
takže ak veľa meditujeme
a nasledujeme vedenie
nášho vnútorného Majstra,
dosiahneme
vysokú duchovnú úroveň
veľmi rýchlo.
Ten človek ale zmeškal
túto šancu
a aj ďalšie príležitosti.
Mohol dosiahnuť
vysokú úroveň ale prišiel
o tieto príležitosti.
Potom bol náhle
trochu osvietený.
Fajn, bolo to lepšie
ako nič,
mohol začať odtiaľ.
Takže to nie je tak,
že nám osvietený Majster
nepomáha, aby sme
dosiahli najvyššiu úroveň;
je to len tak,
že my ho nenasledujeme,
my nepočúvame.
Pozeráme na Majstra
ako na obyčajného človeka,
preto hovoríme,
že rozpráva nezmysly
alebo že sekuruje.
A potom, keď sa nám
nedarí získať výsledky
obviňujeme Majstra.
Niekedy sú žiaci takíto.
Niekedy nenasledujú
inštrukcie,
majú veľmi veľké ego
a obviňujú učiteľa.
Všetky tieto veci sa stávajú.
Zle rozumejú
alebo začnú žiarliť
na svojho učiteľa, myslia si:
„Vyzerá presne ako ja.
Dokonca nevyzerá
ani tak dobre ako ja,
prečo všetci majú radi
jeho a nie mňa?“
Začnú žiarliť, rozumiete?
Keď nepraktikujú dost,

alebo sú na veľmi
nízkej duchovnej úrovni,
sú žiarliví.
Nepoznajú cenu,
ktorú musí Majster zaplatiť.
Například
Majster bude
uctievany, obľúbený alebo
milovaný mnohými ľuďmi,
ale nie je to také ľahké.
Ostatní ľudia
nepoznajú cenu za to,
preto začnú žiarliť,
rozumiete?
Cena, ktorú treba zaplatiť –
nie je cena v peniazoch.
Chcem povedať, cena je
vysoká. Ostatní ľudia
nebudú schopní urobiť to,
no aj tak žiarlia.
Mali by sa za to hanbiť.
Preto, ak chceme skutočne
hľadať osvieteného Majstra,
musíme úprimne hľadať
vo svojom vnútri, namiesto
spoliehania sa na náš vzhľad
alebo pozerania sa
na Majstrov výzor.
On nie je vo vonkajšom
vzhľade. Ani my nie sme
tým, ako navonok vyzeráme.
Rozumiete? Dobre.
Môžete si pomôcť neskôr,
dobře?
Ďakujeme, Majsterka.
Zajtra odchádzame.
Šťastnú cestu.
(Ďakujeme.)
Bezpečnú cestu domov!
Ďakujeme vám, Majsterka.
Uvidíme sa neskôr.
Milujem vás.
Dovidenia, Majsterka!
Uvidíme sa neskôr.
Dovidenia.
Ak sa nestretneme tu,
stretneme sa tam,
v ríši diamantov.
Lady, pod' sem.

Dávajte pozor na jej oči.
Dobre.
Dovoľte mi dotknúť sa jej.
Tu.
Dobre?
Dovoľte mi dotknúť sa jej.
Je taká krásna!
Všetci sa jej dotkli?
Vy nie?
Milujete ju až na smrť?
Hovorila som ti,
že ťa všetci milujú.
Sú priateľskí.
Šťastnú cestu domov.
Ďakujeme vám, Majsterka.
Želám vám všetko najlepšie
v novom roku!
Ďakujeme vám, Majsterka.
Opatrujte sa!
Boh vám žehnaj!
Šťastný Nový rok!
Uvidíme sa znovu!
Ak nie tu, potom tu,
potom tu alebo tu.